

Besøg på Sizewell B atomreaktor

Mandag besøgte jeg sammen med en gymnasieklasse og en kollega denne reaktor på Englands østkyst. Det er Englands eneste trykvandsreaktor og en af de nyeste i drift i Europa. Reaktoren blev bygget fra 1988 til 1995 og taget i brug dette år. Da den er bygget i disse år præget af atomkraft skepsis, har man været omhyggelig med at den skal se smuk og harmonisk ud. Selve reaktorbygningen har således en hvid halvcirkelformet kuppel af mange klinker der er overfladebehandlet med et stof der afviser snavs. På lang afstand ser man derfor kuplen som skinnende hvid – i hvert fald på en solskinsdag.

Når reaktoren kører, er der ingen adgang for mennesker indenfor kuplen. Kun når der en gang hvert andet år skiftes brændselsstave, får operatørerne adgang samtidig med at reaktorkernen (ståltanken) åbnes og oversvømmes med vand. Ståltanken er under havets overflade, ligesom for Barsebäck reaktorerne og kan i lighed med dem oversvømmes med vand i en Fukushima-lignende ulykke.

Hvad vi måtte undvære af besøg i reaktorhallen, fik vi til gengæld i adgang til turbinehallen. At komme ind her var som at besøge maskinrummet i et gigantisk skib mens det sejler med tophastighed. 90.000 Ampere strømmer ud af hallen. Spidsen af turbinebladene roterer med over 2.000 km/t. Når man lægger hånden på turbinens hjelm, kan man mærke varmen fra bladene kun få cm væk. Alene størrelsen og højden af hallen når man kommer ind i den på de gennemsigtige riste, er "breathtaking".

I "Visitors Centre" kan man se en model af reaktorhallen. En kortfilm kører som viser et forsøg med at bringe et jetfly med 800 km/t ind i en 1m tyk mur af beton, svarende til betonindeslutningen omkring hallen. Flyet bliver pulveriseret, men muren står tilbage med kun centimeterdybe skrammer.

England har en helt anden agenda mht. atomkraft end Tyskland. Her udvider man. En nyt værk er ved at blive opført ved Hinkley Point i Vestengland og man ser også på en ny reaktor Sizewell C her. Vi oplever som besøgende meget imødekommende, informative og engagerede guides – helt diametralt modsat af hvad vi oplevede i Tyskland ved vort besøg på Gundremmingen værket. F.eks. bliver vi umiddelbart efter ankomst ved Sizewell budt på kaffe, te og kakao efter eget valg. Vores ankomst var kl. 13 og vi tog først derfra kl. 16.45 – 4 timer i godt selskab med gedigen engelsk gæstfrihed og "common sense".

Thomas Grønlund